

ELŐFIZETÉSI ÁR:	
Egész évre	160 korona.
Fél évre	80 korona.
Negyed évre	40 korona.

Egyes szám ára:
4 korona.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
ARANY JÁNOS-UTCA 48.
Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

Levél gyűjt . . .

Kaptam a főpostán
Három levelet,
Egyikbe a babám
Azt írja szeret.

Másikba azt írja:
Üsse mög a kő!
Akad még én neköm
Igaz szerető.

Harmadikba írja:
Ő gyilkos löszök,
Harmincöt pengőjér,
Zsirszódát vöszök.

Engöm nem kuniroz
Akármit beszél...
Nem hal az meg értem
— Inkább értem él.

Nem mögyök el Hozzá,
M n csak azért se!
Hogyha jó kedvemben löszök,
Magamtul ugyis elmögyök!

Kaptam a főpostán
Három levelet...
Azt írja a rózsám egybe'
Hogyhát marólagot vött be.

Másikba hogy; Édös, Drága!
Bent vagyok az ispotályba.
Szeretöm a hideg vaságy,
— Nemsokára az is elhagy.

A harmadik, huj, de cifra,
Azt írja a harmadikba:
Fene a rongyos zsidóját,
Minek árul, gyöngye szódát!?

Készölődik a vaságybul,
Kigyüvök az Ispotálybul...
Gyere el a kapujába!
Möglásd, nem gyűssz el hijába.

— Elmegyek elejbe,
Mögsimogatom...
Ha mögunom, megegyeször
— Megest elhagyom!

BABICZKY BÉLA.

Levél.

(Válasz a „Névtelen embernek“)

Legkedvesebb poétám!

Hálás köszönet hozzám intézett igazán szép leveléért. De az Istenért — ne haljon meg, mint az én szerelmes levelezőm, hisz valósággal élveztem bájos verseit! Ugy-e, élni fog továbbra is számomra? Hiszen oly sívár, rideg az élet! Ihletet mostanában többnyire a maga verseiből merítettem. Igaza van, nem méltó hozzám, hogy holmi Bandikról, Jenőkről írjak; ezek a jó, de léha gyerekek nem érdemlik, — hogy a tollam koptassam értük. Levelének minden sora hízogó rám nézve és örülök, hogy a „Tüskés Böske nótája“ megnyerte a tetszését. Hátha még a Tüskés Böskét látná, mert az valóság, nem fantázia. Barna- piros arcu, bronzhaju, égő, fekete szemű, gömbölyű kis lány. Az én szobacicám. Kacagó, dalos, akár egy mezei pacsirta. Én csinálom a szöveget, ő a dallamot a nótákhoz.

Téved, legkedvesebb poétám! Verseimet sem gálában, sem pedig pongyolában nem írom, hanem virágos „Dirmell“ ruhában, csipkés kötényben. Iróasztalom antik vázában mindig virág előttem és a legédesebb fiu fényképe (Sajnos, csak a fényképe!) és írok-írok és temetem az álmaim, melyek nem válnak valóra. Hazudik a muzsikaszó, stb. De Maga ne haljon meg. Legyen amateur detektív és keressem fel és akkor érdem szerint megszorítom erős szorítással azt a kezét, mely azokat a szép verseket írta.

Viszontlátásig üdvözli:

„Névtelen Asszony“.

Szórakozottság.

(A tanár ur a ház előtt áll és föl-néz lakásának az ablakaira. Egy ismerőse megszólítja:)

— Tanár ur, mit néz?

— Azt nézem, hogy otthon vagyok!

Hazajáró lelkek.

Irtá: Charles Bandelaire.

Suhogott az éjjel fekete ruhában.
Két fehér kísértet szállt az éjszakában.
Szemükben kifáradt villámok lobogtak.
Ajukon kiszáradt hullámok csobogtak.
Suhogott az éjjel halotti ruhában.
S földokló zokogás szállt az éjszakában
— Emlékszel-e még a régi örömeire?
— Minek emlékezzem: elmúltak örökre.
— Tavasz volt. Kék virág nyílt a domb oldalán.
— Nem tudom. O'y rég volt, igaz se volt talán.
— Zene szólt. Pengett az ezüst-hárfa hurja
És megcsókoltalak. Ne rikass meg újra.
— Énekelt az erdő, hegedült az égbolt,
Táncolt a napsugár. Rég volt. Nagyon rég volt.

Iry döngették soká a pántos kapukat,
Csak az éj hallotta csöndes sirásukat.

Fordította: Faragó József.

Beszélik a városban.

Hogy Márkus Károly „egy felvonásosa“ — kasszadarab.

Hogy valak megkérdezte pesti írótól:

Miért adják elő Pesten a Márkus darabját, mikor annyi Pesten is a — helyi szerző?

És a pesti írók kivétel nélkül mondták:

Elrettentő példaul.

Hogy még helyszerzőnek is érdemesebb lenni, mint — helyi szerzőnek.

Készíthető és
csizmakapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szerzeketi be **csipő** és **csizma** szükségletét méret után, ha megy

FÁBIÁN

cipő- és csizma készítő műhelyében,

Rákóczi-utca 71. szám alá.

Valamint erős munkás cipők.

Hogy aki Debrecenben darabot ír, a siker érdekében adassa elő legalább is — Kabán.

Hogy a Villám ezeket a beszélgetéseket nem komolyan, — csak viccből leste el.

Hogy Hadházy Géza is ugróhajnok akar már lenni. — Bele akar ugrani a házasságba.

Hogy ez a rovat ma még a Márkus „egy felvonásosánál“ is rosszabb.

b. b.

Vén cimborám!

(Faragó Józsefnek.)

Vén cimborám, de szépek most az esték.

S a nappalok, hervadt levél az ágon
Az Élet, az meg színes, ronda festék
Vén cimborám, de szépek most az esték.

Fáradt szemünket ha lecsukjuk este
A szívünk hárfa, a szavunk meg mákony

És álom minden, végig a világon,
Fáradt szemünket ha lecsukjuk est
Fáradt szemünket ha lecsukjuk este

A lelünk vadvirágok lelke — testtelen.

Szerelmünk meg kirlylányka, drága
És anyja sincs. Pont, hogy egészen árva,

A lelke vadvirágok lelke... testtelen.

Pénzünk ilenkor sincsen Cimborám!
Aranypénzünk a toll azér ragyog,
És mosyognak a szűz bánatok...
Ez a mi pénzünk öreg Cimborám!

Vén cimborám, de csunyak most az esték.

S a nappalok, hervadt levél az ágon
Az Élet, az meg színes, ronda festék
Vén cimborám, de csunyak most az az esték.

Babiczky Béla.

Szeresd.

Szeresd a nőt, ki téged szeret s megért.

Kihez hozzáfűz öröm és szenvedés. Ki bár másé volt is, de most a tied, Kiért vágyott s megdobbant a szenved.

Szeresd őt tüzzel, szelid érdelemmel, Örökké lángoló, mély szerelemmel; Ne vedd el tőle az élet mámorát, Engedd üriteni a vágyak poharát.

Szeresd őt, imádd s ne fájjon az neked,

Ha a lángokban hamvad el a lelked Rövid az élet, oly muló és semmi És a földön túl nem szerethet senki

Ignózius.

Forgácsok.

Egy szórakozott ember elővette egyszer az utolsó hölgy cigarettáját. Szórakozottan elolvasta rajta a fölírást: Pardon — szólt — és rágyujtott.

A tanár hájos fiatal felesége elsózta a levest. A tanár egy ideig nyelte, nyelte. Majd dühösen felugrott: Megállj, gazember! Beirok egy szekundát.

Egy másik szórakozott embernek váratlanul megérkezett az anyósa és a szerencsétlen... eltelejtett köszönni neki.

Egy harmadik szórakozott emberrel történt:

Bemegy egy trafikba: Kérek egy kiló marhahúst!

A szomszédban, a mészárosnál, mondta mosolyogva a trafikos.

Erre átment a mészároshoz.

Kérek 5 darab potroricot, de **csont ne legyen benne.**

El tetszett tévedni, kérem, a szomszédban van a trafik.

Erre ismét visszament a trafikba és így járkált egész dé-

Hazamenvén, szólt vala feleségéhez (miután előbb medelmesen kezét csókolta):

Hallatlan! Az egész városban nem kaptam húst, de képzeld, édesem, még szivart sem kaptam.

S csak ekkor vette észre, hogy a szomszéd lakásba nyitott be s a szakácsnővel beszél.

Ugyanez a szórakozott ember egyszer nekiment egy — lámpakarónak.

— Képzeld édesem! — mondotta az ebédnél. Jövök a Csapó utcán, hát egyszer csak teljes erővel nekem ütközik — Magoss György.

Szellemtelen ur: Mit gondolsz, marha vagyok én, hogy itt lökdös?

Szellemes ur: Nem gondolom, de udom.

Parancsol ebből a finom szappanból? — kérdezte a zsidó kereskedő a hozzá közel álló püspöktől.

Köszönöm! Nem szoktam mosakodni, mondta a püspök elmerengve.

Egy idegen ember egyszer azt kérdezte tőlem:

Szabad kérdeznem, ugyebár ez a — sötét épület itt a városháza?

A forgó-komédia forgott, forgott. Rajta ült a Maris, meg a Julcsa.

Király balzsam

csusz és kőszvény ellen, **egyszintén Fáyarokhém és Fagy-**szappan békebeli minőségben, valamint **Hajdusági bajuszpedrő** fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu“ Gyógyszertárában (Színház mellett.)

— Szédülsz-e, Maris?

— Fenébe! Iszen nincs itt legény.

A forgós komédia forgott, forgott. Rajta ült a Városi Tanács. — Szédülsz-e, Magoss György? — Fenébe! Hiszen nincs itt — legény!

Egy este így szólt a barátom, aki meglehetősen buta, de kitűnő cigarettái vannak:

A nő a teremtés — osztrák koronája.

Majd szólt a barátom egy másik estén:

Nem tagadhatom, hogy a nő, ha szeret... ~~hiúsága határtalan.~~ De viszont azt se feledd — mondotta mosolyogva, — hogy ami határtalan, — mérhetetlen is, hihetetlen is.

Halálos ágyán feküdt az aszszony.

Az orvos éppen e percben távozott s a boldog házassága tizedik esztendejét taposó férj — könnyezve állt meg neje ágya előtt.

— Milyen csinos ember ez az orvos! — szólt elhalóan az aszszony és — meghalt.

Halálos ágyán feküdt a cigány is:

— Jáj! Csák egy málálsot tudnék még lopni életemben.

y. b.

Vers Nagy Sándorról.

Nagy Sándor a híres debreceni gazdász,
Lesi már, hogy mikor jó a buza kalász.
Szereti a mezőt, természet gyermeke
Sudár a termete akár a jegénye.

Ábrándos szemével messze elkalandoz
Ugyan az a felhő foszlánya mi jót hoz?
Megmutatja ő, hogy ember lesz a talpán
Csak ne nézzen rá his leány, kacér n. és csal. n.

Szereti a természetet, de jobban a virágot
Rósa színeket látja az egész világot.

RÓZSIKA.

Kellemes és kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽
E rovat-
ban köz-
löttékért
az vállal-
ja a fele-
lősséget,
aki elő-
vassa. :-
▽▽▽▽

Mondja, kedves Baltazár Dezső püspök ur, mért akarja mindenáron összeveszteni a katolikusokat, meg a protestánsokat? Igaz, hogy Méltóságodnak fáj a békeesség s mindig harcot kíván?

Mondja, kedves Márk Endre, főgondnok ur, ugy-e nem igaz, hogy a szolga is részt vett az egyházi földek árverésén s verte fel az árakat?

Mondja, kedves Nagy József, ny. pénzügyigazgató ur, igaz, hogy az a nótája: „Kétszer nyílik az akácfa virága“?

Mondja, kedves dr. Szatay Ferenc, szerkesztő ur, igaz, hogy zenekisérettel adák át azt a néhány cipőt a szegényeknek?

Mondja, kedves Farkas Andor MÁV irodakezelő ur, az üzletvezetés I. osztályából, talán azóta választotta meg Koncz János MÁV állomásfelügyelő urat a raktárhivatalból védő ügyvédjének, mióta vőlegény lett? Kérdik a kíváncsiak.

Mondja, kedves Mancika, Püspökladányból, mióta issza magácska a meleg bort dupla cukorral, holott abba egy adag is elég? Kérdi egy boros üveg.

Mondja, kedves Katona Gábor ur, a koplalón, igaz, hogy maga rendszeren plére szokott csuszni? Kérdi az, aki szintén plére szokott csuszni.

Mondja, kedves főszakácsné, Püspökladányból, mióta szereti a tormás virslit oly nagyon. Kérdi egy kis koporsó.

Mondja, kedves Rozgonyi „Cecília“, helyettes villamos főszereelő ur, mióta lett ön nagy szakértő Debrecenben?

Mondja, kedves Zeke József ur, igaz, hogy annyi csókot kapott, ahány szőlőszemet adott? Kérdi az, akinek szintén adott szőlőt.

Mondja, édes Fodor Lajos ur, Püspökladányból, igaz, hogy a tavaszt nehezen várja, mert ekkor ébred a szerelem? Kérdi, a ki szintén nehezen várja.

Mondja, kedves Szabó Zsigmond ur a MÁV-tól, igaz, hogy csak egy szőke asszony van a világon, az is a Téglás-kertben lakik? Kérdi, aki irigyli.

Mondja, kedves Varga Sándor ur, a Téglás-kert, Basahalom-utcából, megvan-e még az a szép sárga bagaria cipője? Kérdi az, aki szintén pályázik rá.

Mondja, kedves Varga Laci, Püspökladányból, igaz az, hogy megszánkáztatta azt a barna kis lányt? Kérdi egy szánkatulajdonos.

Mondja, kedves ladányi bál, igaz, hogy a teremnek mind a négy sarka majom-sziget?

Mondja, kedves Fodor Sándor ur, Püspökladányból, igaz, hogy azt gondolja, hogy a Szent István utcából sujtja a Villám? — Kérdi a villámhárító.

Kellemes és kellemetlen körkérdés.

Mi lenne az ön utolsó kívánsága az — akasztófa alatt?

A sors hivata!

Nyájas olvasó! Nemde sokszor elgondolkoztál már azon, mily furcsa, meg milyen különös is — az élet.

Bizonyára azon is eltűnődte már, vajjon ki az, kik azok, akik sorsunkat intézik? Miért intézik a Te sorsodat mindig rosszabbul — mint a másét.

Bizonyára azon is gondolkodtál már, hogy ezen országban minden polgárra legalább is tisztviselő esik s ennek kapcsán arra s gondolnod kellett — milyen monumentális hivatalnak kell lenni annak, amely sorsunkat intézi.

Ha pedig hivatal... érthető, miért kell annyit ácsorognod, miért kell annyit bosszankodnod az életben. Kivánságodat itt beírják, ott lajstromozzák. Itt van hat napig, ott van nyolc napig, sít.

Elég bosszantó, de meg kell Neked mondanom, hogy bizony az életedet, azt is csak úgy — hivatalosan, aktaszerűleg intézik a „Sors-Hivatalban“. S akárhogy kapálódzol is egy-egy sürgős ügyedben... az lesz és akkor lesz, ami és amikor az aktádra „rá lesz írva“.

Teszem azt: Cigaretta akarsz vásárolni. Am a Sors-Hivatal már jóelőre intézkedett:

„Ma és holnap, egész héten, egész hónapban, egész városban, csak Pannonia és pipadohány kapható.“

Hogy aztán ebből kifolyólag családi botrányok, üres meg ügyetlen hírlapok, kedvetlen játékok a színházban, zavar a villamos megállóknál stb. születnek: törődik is azzal a Sors-Hivatal.

Az aktádra meg ráírják szépen: Cigaretta-dohány kérelmével elutasítottatik!

Egy kis merészséggel azt is mondhatnánk, hogy maguk az emberek se egyebek, mint — ak-

ták. Meghal valakid... irattárba tették.

Vannak emberek, akiket még életükben — irattárba tesznek.

Minden élőlénynek — a legkisebb fadarabtól — számtalan aktája van. Elintézett és elintézetlen. Még a rüh-atkáknak is vannak elintézetlen aktáik.

Minden élőlényről azonkívül naplót vezetnek egy fene-nagy furcsa könyvben.

Halott tisztviselők róják ezt a nagy könyvet évszázadok óta, nagy szorgalommal. Minden élőlény, minden testület, minden hivatal ügyeit tulajdonképpen a Sors-Hivatal intézi. Így, hogy csak a legpocsekabbakat említsem, a lakáshivatal és a sóhivatal ügyeit is.

A nyájas olvasó méltán csodálkozhat azon, homon tudom én ezeket ilyen pontosan? Hát onnan, hogy a riporter bejut még a Bibliába is, ha akar. Egyszerűen: ott jártam a Sors-Hivatalban.

Éppen Márk Endrének állítottak ki egy szegénységi bizonyítványt s így alkalmam volt a nagy könyvben is lapozgatni egy kicsit.

Csak úgy találomra ütöttem fel a könyvet.

A 18. lapon a következőket találtam:

Balthazar Dezső:

Magaviselete: érthetetlen. A politikai álláspontja: változó. Előmenetele: megátalkodott.

A 37. lapon:

Márk Endre v. polgármester:

Magaviselete: kirívó. Politikai álláspontja: formálható. Beszéd- és értelemgyakorlatok: elégséges. Sulya: bruttó 43 kg, nettó 12 kg, tára 55 kg. Különös smertető jelei: épek.

Aztán ráakadtam az én külön lapomra is:

113. lap:

y. b.

Foglalkozása: ismeretlen. A magaviselete: türehtetlen. A dohánya: türehtetlen. Lakása: nincsen. Pénze: nincsen. Ötletei: nincsenek. Sulya egyenlő egy köbdeciliter Miklós utcai desztillált lakáshivatal sulyával, a 45-ik földrajzi szélesség mentén, a tenger felszínén.

A 77. lapon:

Dr. Egyetértés.

Foglalkozása: politikai napilap. **Magaviselete:** szabáyszerű. **Politikai álláspontja:** ingatag. **Helyesírás:** csekély. **Fogalmazás:** elégtelen. **Különös ismertetőjele:** a Hírek rovat első cikke. **Sulya:** sulytalan.

Éppen Magoss Györgynél nyitottam fel a könyvet, amikor — kidobtak. y. b.

Kedves Villám!

Általában elég bánatos, elég elviselt s kissé összeszáradt tisztviselő vagyok. Egyéniégemet azonban eddig még mindig, a mindenem felülemelkedő, hárkissé kesernyés humor jellemezte. Miután azonban a megélhetés gondjai egyre sulyosabban nehezednek egyre fogyatkozó vállaimra, az utóbbi időben valami különös átalakulást vesznek észre rajtam a barátaim, sőt a tisztelőim is. Én magam is észrevettem több alkalommal egyetmást.

Teszem azt, hogy pl. az orrom

SZIREK ANDRAS

elsőrendű uri- és egyenruha szabósága angolgyapjuszövetek iskolai és egyenruházati sapákraktára

Szent Anna-utca 1. szám

Telefon szám 509.

utóbbi időben igen felőghat. Ezt onnan konstátálom, hogy a mult alkalommal, éppen azon a napon, amikor szenemet s szövötemet eladtam, éjjel után, közvetlen a Csapó utca első görbületénél, két előkelő kövér ur (valószínűleg hentések) ráléptek az orromra. Nem tagadom ugyan, hogy azon az estén kb. nyolc litert én magam is megittam, de viszont elég gyalázat, hogy a köztisztviselők ma annyira le vannak gyengülve, hogy rongyos nyolc liter vizes bortól ilyen állapotba képesek jutni.

A feleségem természetesen — szemrehányólag fogadott (Papu csát kétszer a szemembe vágta). Megittad a gyermekeid paprikás krumpliját. Éh-halálba kergeted a családodat! Gazember! stb. — Jobb erről nem beszélni.

Másnap pedig a barátaim, sőt a tisztelőim is kivétel nélkül — ilyenféle kérdésekkel molesztáltak: Ki halt meg? Nemde temetésről jössz? Sőt olyan is akadt, aki nagyon jellemzően nézett rám és azt mondta: Hej! Nagy kujon vagy Te, öreg! Na, na! Láttuk az este azt a kis hölgyet. Azt a szép fekete hajut, akinek tisztviselő-szövetből van a kabátja. És ezt nem azért mondom. Elegáns volt. Sőt! Na, de szer-vusz.

Hát... Kedves Villám! Ez az! Ezért irtam ezt a hosszú levelet. Pedig Szerkesztő Ur legjobban tudhatja, milyen méregdrága a papír, a tintát nem is számítom — hiszen azt is az irodából hoztam.

És most már mondja meg, kedves Villám, érdemes-e ma egy ilyen nagy tehetségű, kiváló képességű, kereskedelmi és költői lelkű embernek, mint amilyen én is vagyok, a k. tisztviselői pályán mozogni?

De hát mit csináljunk, ha köztisztviselőnek születünk!? Kirtartunk a hitvalásunk mellett és — elszáradunk.

Tisztelettel:

Egy hervadó tisztviselő.

Mese a Névtelen emberről.

Nagyságos asszonyom!

Ma bontottuk fel a „Névtelen ember“ végrendeletét:

— Testemet hagyom a fekete földnek, lelkemet a fehér asszonynak, akinek a nevét nem tudom. — Irja szegény, szegény barátom.

Beszélgessünk egy kicsikét...
Róla, asszonyom!

Halovány estéken, mikor a Hold mosolyogva aludt a csipkefüggönyös, csupa-felhő ágyon, de sokszor beszélgetett Magáról.

— Nem szeret, — mondotta nagyon halkán. Nem szeret! Mert még soha se nézett bele a lekembe. Mert nem láttak még soha engem.

Se ő, s emás.

Hallod, hogy simnak most a fák a Simonyi-uton? Óh, most ő róla álmodnak a halott levelek.

Meséljek-e még asszonyom!

.... Az írásztaomon ott van néhány törött virág. Egy vers, egy hangulat... Róla, a hófehér asszonyról, akinek a nevét nem tudom. Rád bízom ezeket, kedves barátom.

Azt üzenem neki a „Névtelen asszonynak“: Köszönöm, amit küldött... a selyemsuhogásu bánatot.

Óh, meséljek-e még asszonyom?!

Mondd meg Neki: Bocsássa meg a kicsit csacsi betűket, melyeket az én haldokló levelem-

ANTALFY JÓZSEF

könyv, mű, zenemű-
és papírkereskedése:

Szent Anna-u. és
Varga-utca sarkán.

Legjobb bevásárlási
forrás! Menjünk oda!

ben csak tán azért írtam, hogy fátyolba takarjam a szerelmet.

Mondd meg Neki: Hogy az asszony... igenis, hozzátartozik a leveleihez, mint ahogy a rózsalevelek hozzátartoznak — a rózsafához.

Mondd meg Neki: Hogy érte eltem. Hogy elfáradt szívem érte vert... Hogy egy halk meg bánatos estén órája vártam. — Mondd meg Neki: Aki azért volt szép meg kedves, mert engem érdekelt... érte égnek most a fápadt, sárga gyertyák... de... érdemes volt meghalni érte.

Óh, meséljek-e még, asszonyom!?

Viaszgyertyák közt aludt szegény. S azt üzeni: Köszönöm, a mit küldtél... a selyemsuhogásu bánatot.

Ezeket írom most, kissé szomorúan, mielőtt a reám bizott... néhány törött virágot, hódolattal eljuttatnám önhöz, asszonyom! —y.

Hej szeretnék . . .

(H. Henrikhez.)

Hej szeretnék csendes alkony lenni,
Téged minden este átölelni.
Ott borulni le a kis szobádnál,
Ott maradni hosszú éjszakán át.

S vinném a biborban uszó felhőt,
Vele a szerelmes esti szellőt,
Mi ringatná a hamvas arcod,
Mi csókra ingerelné ajkad.

Vinném szunnyadó erdő illatát,
Vén bölcsék halkán suttagó szavát,
Vinném a csillagfényes éjszakát,
A hodnak halvány, ezüstsugarát.

Vinném egy régi mese oszlányát,
Csapongó képzelet színes áriját,
Mik édes álmokba altatnának
S majd ringatnának száz pillaszárnyak.

Seőke Olga.

Tüskés Böske nótája.

(„Megesküdtem, hogy kerülöm a házatok táját“ dallamára.)

Megesküdtem, hogy kerülöm
Pallag pusztá táját.
Pallag pusztát nélkülöm is
Elég lányok járják.
Piros rózsát se viselek
A kebelem felett.
Ne tudják meg, hogy engem a
Legszebb gazdász szeret.
Kimegyek a Nagyerdőre,
Mikor nincs ott senki.
A Nagyerdőn szabad nekem
Vele beszélgetni.

Felöltözöm egy délután
Ünneplő ruhába,
Kimegyek a Nagyerdőre,
Várok egy gazdászra.
Mit bánom, ha felettem az
Egész világ nevet,
Boldog vagyok, mert engem a
Legszebb gazdász szeret.
A Nagyerdőn ezer-számra
Vadvirágok nyílnak,
Turbékoló gerle-párok
Csókolózni hívják.
Legszebb gazdász segít nekem
Szedni vadvirágot,
Gerle-módra kacagjuk ki
Az egész világot.

„Névtelen asszony“

Magyarázat

Náolka: Tátilébr, mi az a kleptománia?

Tátika: Kleptománia az a betegség, amely nem kerül semmibe, de amelynek segítségével szerezni lehet valamit.

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását
elvégezzük. — Használt
kalapokhoz újakat
is készítek. —

Beliczay

kalapos, Jiao-u 38.
a fő-posta mellett.

Apró esetek.

Félreértés.

A kávéházban vendég nics. A pikkoló ujságot olvas. Egy autómobil-hirdetésre bukkan, amely így szól: „Pikkoló, két cilinderrel, léghűtéssel, tetszetős típus, kerestetik”.

— Hallatlan, hogy mi mindent nem kívánnak tőlünk. —

Műélvezet.

— Érdekes, önt minden zeneestélyen ott lehet látni, pedig nem is ért a zenéhez.

— Tetszik tudni, roppent élvezetet szerez nekem azoknak az arcát nézni, akik szintén nem zeneértők.

Logika.

A tanító a testápolás fontosságáról beszél. Említést tesz egy emberről, aki minden nap háromszor átuszott a folyón s csak azután ment a napi munkáját végezni. Egyik tanuló fölnevet.

— Mi az? Te talán nem hiszed?

— De, tanító ur kérem, miért nem uszta át az az ember négy-szer a folyót, akkor oda jutott volna vissza, ahol a ruháját hagyta?

Részegek.

— Csak azt szeretném tudni, hogy az akaraterőt csakugyan megtartja-e a szesz?

— Dehogy is. Én mindennap elhatározom, hogy leiszom magam és mindig van hozzá elég akaraterőm.

Paplan-varrodámba

új fehér vatta érkezett.
Selyem, glott, kaszír
paplanok kaphatók és
megrendelhetőek. Pehegy
és gyapju paplanokat készí-
tünk. Alakítók, frissítők.

Ocska vattát, paplanokat veszek.

DEBREZENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Ha ló nincs a szamár is jó

vagy

A házmester viszontagságos szerelme.

(Dráma 5 felvonásban.)

Reggel kopog a vice:
Jó reggelt kis Alice!
Jó reggelt, jó reggelt!
Köszönté a jó embert.
Hogy van a kedves neje?
Köszönöm, fáj a feje.

Délben kopog a vice:
Jó napot kis Alice!
Jó napot, jó napot!
Szólt Alice s kacagott.
Hogy van a kedves neje?
Köszönöm, ördög vigye!

Este kopog a vice:
Jó estét kis Alice!
Jó estét, jó estét!
S hintáztatta hótestét.
Hogy van a kedves neje?
Köszönöm, bár ne lenne.

Éjjel kopog a vice:
Engedjen be Alice!
Nem lehet, nem lehet,
Mert a világ kinevet.
Hogy van a kedves neje?
Köszönöm, ne kérdezze!

Nem kopog már a vice,
Alszik a kis Alice...
Illetve, hogy aludna,
Aludna, hogyha tudna.
— Ez a vice visszament
S ölelkezik odahent.

b. b.

A bolondok házában.

Egy fővárosi ügyvéd, aki sohasem járt a bolondok házában, egy orvos barátjának a protekciójával megtekintette a tébolytát. A barátja kalauzolta. Elsőben is a csendes örülteket nézték meg. Az ügyvédet nagyon érdekelte a dolog. Különösen egy beteg, aki valami bonyolított matematikai feladat megoldásával volt elfoglalva. Az ügyvéd kíváncsian várta, hogy mit fog kihozni belőle.

— Ez a feladat, úgy látszik, érdekli uraságotat? — kérdezte a beteg.

— Valóban. Rendkívül.

— Nos, hát hogyan folytatná? Megszorozná ezt a két számot?
— Kétség kívül. Habozás nélkül.

A beteg fölállt:

— Megszorozná? — — —

— Igen — mondta az ügyvéd. A következő pillanatban két olyan pofont kapott a betegtől, hogy az ajtóig repült. Az orvos elcipelte.

— Akarod most a dühöngőket megnézni? — kérdezte az orvos.

Az ügyvéd felelet nélkül kirohant a tébolydából.

A kereszt.

Megjelent a cigány a papnál:
— Jáj! Sánom-bánom tisztelendő urám! Elvettem egy keresztet. Visszahozsam-e én azt ide?

— Nagyon helyes! Nagyon helyes! — bölíngatott a pap. Hozd csak vissza minél előbb!

Másnap... éppen vasárnap volt. A pap misézett.

Egyszer csak jön ám a cigány és egyenesen az oltárhoz tart, maga után vonszolván a feleségét.

— Ehun hozsom a keresztet, féltisztelendő urám. Innen vittem el, hát ide hoztam vissza.

És már indult is kifelé gyors léptekkel.

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

1922. február 12-én, vasárnap:

A nevető ember.

VIKTOR HUGÓ világhírű drámája
6 felvonásban.

és a kísértő műsor.

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9
órák r. — Jegyfelvétel d. u. 10 órákor —

Álmoskönyv.

Írta: Faragó József.

Fehér bluzos kis lánnyal csókolózni: melegen ajánlható.

Fiatalt házaspárt meglátogatni s velük órahosszáig beszélgetni: irigység.

Fölakasztani magadat kedvesed ablaka alatt: meglepetés. — Ha kedvesed segít a hurkot szorosabbra huzni: igaz szerelem.

Gazdag leányt feleségül venni: gondtalan megélhetés.

A Gellért-hegyről a Dunába fejest ugrani: veszélyes vállalkozás.

Gólya csőrében pólyás babát látni: családi öröm.

Göndörhaju kis lány zsebkecskőjét ellopni s azt csak három csók fejében adni vissza: jogtalan bitortlás.

Gyufaoldatot inni: öngyilkosság.

Háboruba menni: jó bő nadrágban ajánlatos, hogy hely maradjon benne az idősakk számára.

Halálos ellenfeled buzaöldjén álló rezgő nyárfa észak felé néző középső ágának jobb oldali hajtására kötelet kötni s arra magadat felakasztani: bosszuállás.

Haragosodat fölpofozni: megkönnyebbülés.

Harminchárom zsák mákot szemenként megolvasni: türelem.

Hattyunyaku kis lány haját cirógatni: kellemes időtöltés.

Hetvenként lánynak egyszerre udvarolni: kimerültség.

Ideálot kimondhatatlanul szeretni: nem jó, mert akkor — nem tudsz szerelmet vallani neki.

Ideálot számára gavallérokról gondoskodni és őrszemet állni, hogy a randevu alatt meg ne lephessék őket: önzetlen szeretlem.

Idő vasfogát kihuzni: Steinbach találmánya.

Jolánkát uhlánkában látni: jótékonycélú előadás a hadsereg számára.

Karcsu leány pofikáját megcsipdesni: ártatlan szórakozás.

Katát táncot vinni: könnyű, ha maga is akar.

Kékszemű kis lányt vőlegénye előtt megcsókolni: vakmerőség.

Kerek kerek arcú kis leányára kacsingatni: alliteráció.

Kilencvenkilenc éves aggastyánnak harmatos arcú menyasszonyról ábrándozni: hiu remény.

Krumplicsuszpájt ebédelni: elmerengés a múltba.

Legényt a gáton látni: vizárdás.

Léghajóról kedvesed lábai elé rózsaszirmokat szórni: nagyra-vágyás.

Legnagyobb ellenségedtől ötvenezer koronát kölcsön kérni, ha leköp, letörölni, ha pofonvág, megköszönni, ha falhoz csap, bocsánatot kérni, ht kirug, mosolygó arccal visszamenni: állhatatosság.

Levélhordót udvarodba belépni látni: új hír a távolból.

Lucifert szép lány alakjában látni: elkárhozol.

Másnak vermet ásni, csak akkor jár sikerrel, ha oly helyen készül, ahol az illető sötét éjszaka szokott elsétálni.

Molett lány ajkára pusztit adni: ne halaszd holnapra.

Nagykőrösön dijnokoskodni, vagy Kiskőrösön éhen halni: két rossz közül válaszd a kisebbiket.

Negyedik emeletről leugrani: hagyd utóljára.

Orrodba karikát huzni hagyni: hdegvér.

Öreg asszonyról szerelmes verset írni s azokra zenét komponálni: elfogadhatatlan föltétel.

Ördögöt a falra festeni: nem jó, mert megver a feleséged.

Parókat vásárolni: nincs többé kopasz fej.

Pupos lánytól szerelmes levelet kapni: gyomorfájás.

Rácsos kapun keresztül enyeglegni: utazás akadályokkal.

Foly. köv.

Kinek mi a nótája.

A „Villám” saját külön, mindennéven kiküldött tudósítója nyakába vette a városokat, hogy megtudja: kinek mi a nótája. Tudományos kutatási eredményéről, mely Debrecenben és P.-Ladányban volt az alábbiakban szemel be:

S. Mancsi:

Három piros fodor
Volt a ruhámon.

Azt gondoltam

Férjhez megyek a nyáron.

De ugy látom, nem lesz ebből

Sanyi Semmi se:

Kettőt most már

Levágatok belőle.

Dersy Dezső P.-ladány:

Este járok, mikor senki se lát.

Vagy:

Te voltál az életemnek

Verőfényes napja.

Fodor Lajos P.-ladány:

Hogy ha gondolsz orgonákra...

Peterle Károly P.-ladány:

Nem az enyém a szerelmed....

Tóth Kálmán P.-ladány:

Csendes kis legénylakásomban

Az óra bucsura int....

Wernel Gyula P.-ladány:

Nem nőülök én meg soha...

Felelős szerkesztő: SZIKRA

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.
DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.
A városházzal szemben.
Különleges gyógy-
szerekben nagy
választék.